

foto

SMALFILM

SEPTEMBER 1979
PRIS KR. 13,25

9

Konkurrenceresultat:
»Mellem venner«

Eumig Nautica:
**Filmkamera
for vandhunde**

**4 piger
viser
billeder**

Objektivtest:
Konica, Praktica,
Fujica og Mamiya

Debat:
**Ka' du li'
abstrakt
fotokunst.**

SLR TEST:
Cosina CS-1

Nyt:
**Fotopapir
med variabel
kontrast**

Årets skuffelse:

En festlig dag

Det var ikke noget opløftende job at være dommer i smalfilmkonkurrencen »En festlig dag«. Men heldigvis var der en lille gruppe film, som kvalitetsmæssigt skilte sig ud fra den store hob. Det var derfor fuldt fortjent, at konkurrencens tre vindere fik deres præmier, bestående af Bauer-udstyr til en værdi af over 12.000 kroner.

Af Finn Nesgaard

Det var glædeligt at se, at så mange deltagere havde lavet deres film specielt til konkurrencen, i stedet for bare at gribe ned i skuffen efter en gammel, støvet filmrulle.

Men det var til gengæld trist at opleve, hvor lidt filmsproglig kunnen og filmisk fortælleglæde, der blev lagt for dagen i hovedparten af de deltagende film. Mange smalfilmere tror tilsyneladende, at hvis man bare trykker på kameraets udløser, når der sker noget festligt, så kommer der også en festlig film ud af det. Men det er mildt sagt ikke tilfældet.

For at gøre det hele en tak mere deprimerende, så glimrede en del af de skildrede begivenheder også ved at virke temmelig ufestlige. Når der f.eks. afholdes Nep-tun-fest med kostumer, ketchup og vandpjask, så tages det for givet, at man da må more sig og have det festligt sammen. Men hvorfor er det egentligt givet?

I hvert fald er det ikke nok at affilme de ydre rammer, når man vil lave en festlig film. Tværtimod er der med den metode en risiko for, at rammerne kommer til at fremstå som indholdslose, eller måske endda umenneskelige.

En god dag at leve

De tre dommere, Carl Nørsted, Sven Bitsch-Larsen og undertegnede var enige om, at familien Schebys film »En god dag at leve« fortjente førstepræmien, bestående af en Bauer T 192 projektor og et Bauer S 207 XL kamera til en samlet værdi af 7.390 kroner.

Filmen skildrer en ganske almindelig hverdag, trist som den kan være - men i en fornøjelig stil med masser af lune og masser af effektfulde billed/lyd-sammenstillinger. Man forstår, at familien Scheby har en forfriskende selvironi og en filmisk skaberglæde helt ud over det sædvanlige. Du kan læse mere om filmen i interviewartiklen på næste side.

Det udslukkelige

På andenpladsen placeredes en gammel kending, nemlig Bo Lykke Jørgensen fra Odense. Han har tidligere vundet en smalfilmkonkurrence i FOTO&Smalfilm, og han er netop nu i gang med et stort dukkefilmprojekt, som vil blive omtalt i et af de næste numre.

Det var med en vis uvilje, at man gav Lykke Jørgensen sin andenpræmie, for filmen »Det udslukkelige« har lige så lidt originalitet, udstråling og amatør-mæssig charme, som den er teknisk og fortælle-mæssigt perfektionistisk. Men dommerpanelet ta'r hattene af for den kraftpræstation, det er at skrue tiden 50-100 år tilbage, uden at der er den mindste detalje, som afslører det pulserende 1979-liv udenfor billedfeltet.

Filmen skildrer i smukke sorthvide billeder en ung, lidende violinkunstner og hans problemer med musikken og kærligheden. Alt ender dog såre godt, sådan som det skal gøre i trivialhistorier. Lykke Jørgensen er selv musiker af profession, så han har haft mange forudsætninger for at lave netop denne film - og det er således ikke overraskende, at musikken er lavet specielt

til lejligheden. Skuespilpræstationerne er usædvanlig gode.

Bo Lykke Jørgensen får et Bauer S 204 XL smalfilmkamera til 2.695,- kr. for sin præstation.

Dracula

Trediepræmiefilmen er i virkeligheden to film - nemlig »Jagten på Dracula« og »Dracula i sneen«. Disse film er lavet af den unge Hans Kr. Pedersen fra Aalborg, og de er sprængfyldte af naiv fortælleglæde og fascination over Draculafigurens muligheder. Rollerne spilles af børn i jeg vil tro 7-8 års alderen, bortset fra Dracula, der ser ud til at være 13-14 år.

Hvad er det så, der gør Dracula-filmene seværdige, og hvad er det, der placerer dem under emnet »En festlig dag«.

Ja, seværdigheden kommer bl.a. af, at de er filmiske. Her er ikke tale om affilmet virkelighed, men om virkelig film, om en billedfortælling, der fungerer på trods af virkeligheden, kan man sige. Hans Kristian Pedersen har med simple virkemidler lavet en række effektive billeder, der lader Dracula træde lyslevende frem bag os. Små børn bliver efter disse film bange for at bevæge sig uendørs efter mørkets frembrud. Vi andre gennemskuer fiktionen, men glæder os til gengæld over den frimodighed og ligefremhed, hvormed selv de sværeste fortælleproblemer er løst.

Eksempelvis kaster Dracula en lille pige ud fra en altan. Jeg kan levende forestille mig, hvor store anstrengelser, der kan gøres for at lave en vellignende dukke. I dette tilfælde er pigens tøj blot udstoppet med forhåndenværende materialer, for det her er og skal ikke være andet end fiktion.

Der er faktisk noget festligt og uhojtideligt ved denne måde at lave film på. Man kan simpelthen se, at smalfilmeren og hans skuespillere har haft en festlig dag, da de lavede optagelserne om den frygtelige og uberegnelige Dracula.

Tredie-præmien er en Bauer T 171 projektor til en værdi af 1.995 kroner.

De vandt årets smalfilmkonkurrence

Egteparret Cecilie og Evan Scheby, som har et maskinværksted på Fyn, blev vindere i FOTO&Smalfilms store filmkonkurrence »En festlig dag«. De fortæller her om hvordan vinderfilmen »En god dag at leve« blev til.

Det er kun fire-fem år siden, at vi begyndte af smalfilme, og vi syntes faktisk lige fra starten, at det gik vældig godt. Men så besøgte vi Odense Smalfilmklub og viste en af vore film for klubbens medlemmer. Reaktionen på filmen blev indledt med, at det da var en ganske god film - og derefter blev den heklet sådan sønder og sammen, at man skulle have et virkelig bredt bryst for ikke på stedet at opgive al videre smalfilmoptagelse.

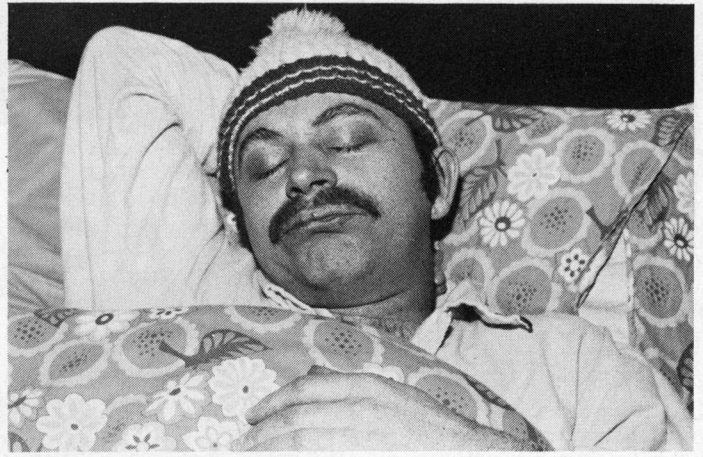
Men vi blev ved! Og meldte os i øvrigt ind i klubben, hvor vi har lært en bunke om filmoptagelse og fået mange gode venner. Det er inspirerende at vise sine film for de andre i klubben, og det er en spændende udfordring at deltage i de store konkurrencer, som smalfilmklubbernes sammenlutning, Danmarks Filmatører står for.

Den bedste vandt

Siden starten for de 4-5 år siden har vi lavet rundt regnet tyve film, som har været vist »offentligt«. Af disse film er det helt klart »En god dag at leve«, som vi holder mest af.

Evan Scheby bag kameraet under optagelsen af vinderfilmen »En god dag at leve« ...

... og her foran kameraet. Filmen skildrer familiens dagligdag lige fra tidlig morgen.

Det er nemlig en familiefilm, som viser os selv i en banal hverdagssituation - men på sådan en måde, at folk bliver i godt humør af at se den.

Ideen var at overføre så mange som muligt af de tanker, vi går og gør os i hverdagen, til filmstrimlen. I praksis kunne vi kun realisere 10-20% af de ideer, vi havde til filmen, men sådan har det været med næsten alle de filmprojekter, vi har arbejdet med.

Billedovergange

Noget af det, vi arbejder aller mest med, er overgangene fra et billede til det næste. I »En god dag at leve« klippes der f.eks. fra en brødmaskine, der skærer brød, til en jernsaks, der klipper et stykke jern over i vores maskinværksted. På den måde videreføres rytmen fra det ene billede til det næste. Og på den måde har vi opnået en naturlig overgang fra madpakkerne i køkkenet til arbejdssituationen i værkstedet.

Et andet sted spiller vores dreng pivhamrende falsk på sin violin. For at understrege kvaliteten af hans musikalske udfoldelser, erstattes violinen i et indklipsbillede af vores kat, hvis hale bruges som violinbue. Katten fungerer her som symbol på begrebet kattedemusik.

Samarbejde

Alle vore film er blevet til i et samarbejde. Vi snakker således længe om hvert enkelt projekt, inden vi begynder på optagelserne. Vi får hele tiden nye ideer. Gennemdrøfter dem med hinanden, og forkaster de fleste

igen. Dem, der bliver tilbage, bruges i den endelige film.

»En god dag at leve« blev for 90% vedkommende optaget i løbet af en enkelt søndag. Men derefter skulle den klippes, og der skulle laves lyd. Alt i alt har vi nok brugt 25 timer hver på projektet.

Det er vores indtryk, at det netop er klippingen og lydarbejdet, som de fleste småfilmere gør for lidt udaf. I hvert fald er det sikkert, at vore film ville miste væsentligt i kvalitet, hvis vi brugte mindre tid på redigeringsarbejdet.

Udstyret

Det første kamera, vi havde, blev købt brugt, og det fungerede ikke så særlig godt. Det var også med det kamera, at vi optog den film, som blev gennemheglet i klubben i sin tid.

Derefter købte vi en Eumig Mini 5, som vi havde virkelig megen glæde af. Og idag bruger vi en Nizo stumoptager og en Bolex soundoptager. Derudover har vi Bolex toneprojektor, samt splejser, viewer, lærred m.m.

Fremtiden

Småfilmen er en fantastisk god hobby, og vi vil derfor fortsætte med at lave film på fuld kraft. Vi har et par gange lavet filmoptagelser for firmaer, men det er ligesom at få trukket en sæk ned over hovedet, fordi filmens formål så er fastlåst på forhånd. Derfor har vi ikke lyst til at prøve det igen. Til gengæld vil vi prøve noget for os helt nyt, nemlig at lave en symbolsk fiktionsfilm.

nes

Familien Scheby har lavet mange småfilm. Her er det Cecilie Scheby, der spiller rollen som Venus fra havet i en »reklamefilm« for Albani øl.

Filmen »Solstref« handler om en dreng i rullestol. Denne film har vundet flere priser ved amatørfilmstævner.